

Bij deze een spontaan verslag van mij als IVN-lid over de mooie IVN-wandeling van vanmorgen, zondag 31 mei 2026, in de Goorken. Doe er al of niet je voordeel mee op jullie website met verslagen. Succes.

Groetjes Marion Verspaandonk

Verslag wandeling het Goorken te Arendonk op 31-5-2026

Gids Joep Verspaandonk

Mals en paradijselijk

Het drukkende weer weerhield een grote wandelgroep vanmorgen er niet van om het schitterende moerassige gebied van het Goorken in Arendonk in te trekken. In twee groepen trokken Joep Verspaandonk en Anny van de Sande door een gebied waar planten er i.t.t. tot droge gebieden er opvallend veel malser en hoger bijstaan rijk getooid met kleurige bloemen lonkend naar hun bestuivers.

Het gebied wordt doorkruist door het kanaal Dessel-schoten wat wordt gevoed door de Maas nabij Bocholt. Aan de overkant van het kanaal ligt de voor natuurliefhebbers weinig aantrekkelijke Rode Del en de Ravago maar hier aan onze kant zijn we in het paradijselijke Goorken.

Diversiteit aan grassen en leven

Wat mij opviel was een diversiteit aan grassen. Het Riet aan de waterranden nodigde uit tot een lekker meebewegen met de flow over slingerpaadjes langs de Wamp, waterplassen, geulen én langs het kanaal. Op div plekken passeerden we beverburchten. Tussen het riet troffen we voor wie wil zien een rijkdom aan bloeiende grassen aan als reukgras. Dit gaf vroeger, anders dan nu met het eentonige Engels raaigras, de typische hooigeur aan het hooi. De ene keer trok de geknikte vossenstaart, waarvan de aar op een vossenstaart leek en het stengeltje een knik, onze aandacht. Dan weer de kropaar of vertelde de gids iets over de vele "simpele" grassoorten als struisgras e.a. Plots zag ik div beekjuffers tussen de grassen doorgaan sommige parend en kleurrijk. Een was een lantaarntje waarvan voorlaatste segment felblauw oplichtte. Ik maakte enkele foto's van hen. Er vlogen ook wat bosbeekjuffers tussen de grassen zowel een mannetje met opvallend zwarte vleugels en een blauw lichaam als een vrouwtje met een groen lichaam en bruine vleugels. Betoverend mooi! Ze staan in NL op rode lijst vernam ik.

Vele rijkbloeiende randen langs ons pad van de kleine ratelaar met in en uit vliegende hommels gaven de grassen waarop ze deels parasiteren een vrolijke warme lenteblik. De gids legde uit hoe hun zaaddoosjes te zijner tijd zouden gaan ratelen. .

Terwijl we onze oren spitsten hoorden we een koekoek en de kleine karekiet. Vele soorten planten die weer andere organismen aantrekken geeft het gebied zijn glans en harmonie.

De lepelaar en de gele lis

Bij een nieuwe waterplas aangekomen werden onze blikken ineens getrokken naar prachtige fel gele bloeiende irisachtige gele lissen sommigen al uitgerust met grappige groene driekantige komkommervormige zaaddozen. Dan met onze ogen over het water turend, daar stond ze statig te fourageren : de lepelaar! Ze liet zich lang bekijken. Wow. Voor onze voeten groeide weer de echte valeriana zoals aan het begin van onze tocht statig getooid in witte schermen, bekend van de kalmerende medicijnen gemaakt uit de wortelstok. We zagen ook de minder bekende engelwortel waarvan de wortels vroeger in koeken werden verwerkt.

Kleur en smaak

Bekende boterbloemsoorten veelal door water bestoven en bijna alle bekende klaversoorten in rode en geel tinten waren aanwezig en zorgden voor fleur tussen het groen. Eentje viel me op was een hele hoge soort die volgens Joep gele of witte bloemen kon dragen. Het was de honingklaver. Klaversoorten geven vele bijensoorten een rijkdom aan nectar en stuifmeel. Kinderen zijn vaak dol op de zachte zoete smaak van klaverhoning.

Het rood kwam ook terug ivv van rijkbloeiende klaprozen (een papaverachtige). Rood wat niet door bijen wordt waargenomen wordt toch druk door hen bezocht omdat donkere vlekken in het midden hen de weg wijzen naar het stuifmeel. Het geel van de bloemetjes wordt wederom wel gezien en trekt het zeldzame slobkousbijtje aan wat ook olie verzamelt om het stuifmeel aaneen te plakken. Wat zit de natuur toch mooi in elkaar

Een ander bekend geel bloemetje wat binnenkort op 24 juni met St Jan in bloei staat wilde Joep ons niet onthouden. Hij liet ons het rode sap zien wat herinnert aan het bloed van de onthoofding van de

Heilige St Jan. Het blad lijkt kleine gaatjes te hebben ivv doorzichtige olieklieren waarvan St Jansolie wordt gemaakt voor geneeskrachtige doeleinden.

Div andere bloeiende families

Wat een rijkdom dat Goorken.

Uit de lipbloemigen troffen we o.a. giftige wolfsfoot aan waarvan het blad lijkt op wolfsfoot, de naar pepermint smakende Watermunt en het blauw glidkruid.

Van de composieten vonden we Biggenkruid, een doorbloeiër die droogte overleeft en juist daarom een hele goede doorlopende drachtplant is voor bestuivers.

Paars knoopkruid die het echt moet hebben van bijenbestuivers.

We troffen leverkruid of koninginnekruid en div distels waaronder de mooie lila bloeiende kale jonker.

Het lantaarntje in het Goorken

Grappig waren ook de familiemaatjes van onze huiskamergeraniums waarvan de vruchten op de kop en nek van ooievaars lijken. Het betrof leden uit de Ooievaarsbekfamilieën en wel het Robertskruid (waarvan het blad wel erg stonk haha) en de zachte ooievaarsbek. Ja je onderscheid hun vruchten meteen van de gekromde reigerhalzen hoor! En wat ook leuk was waren de verhalen bij de tredplanten vd grote en kleine weegbree en hoe planten als het witbloemige vingerhoedskruid voor zichzelf met aanpassingen haar bestuiving zeker stelt. Teveel om te beschrijven hier maar zeker niet minder boeiend.

Yes het Goorken als aanrader

Wat een rijkdom en schoonheid weer die de gidsen Joep en Anny (en moeder aarde) ons brachten. Dankjewel en moge dit gebied voor herhaling vatbaar zijn voor nieuwe excursies in komende jaren.

Marion Verspaandonk, Hooge Mierde.